SÈRIE 4

Exercici 1

[2'5 punts]

Observeu les imatges següents, corresponents a tres obres titulades així:

- Imatge B: *L.H.O.O.Q.*, *ready-made* modificat o intervenció artística, sobre una postal estàndard; 21x14cm.

1.1.

(0,75 punts)

IMATGE B: *L.H.O.O.Q.*, de Marcel Duchamp, Obra dadaista, precursora de l'art conceptual, segona dècada del passat segle XX

IMATGE C: *Flors sobre el cos*, d'Ana Mendieta. Obra feminista que integra el Land Art i el Body Art, anys setanta del passat segle XX

IMATGE A: *El suau suau oest*, de Banksy. Art Urbà (*Street Art*), anys noranta del segle XX

1.2.

(1 punt)

IMATGE A.- *El suau suau oest*, de Banksy:

1) Inseriment intrusiu de l'obra dins de l'entorn urbà, fora de les institucions culturals i artístiques.
2) Figutativisme, d'estil marcadament simple, contrastat i irònic (subratllat pel títol).
3) Paleta cromàtica restringida, essencialment en B/N, amb algun punt de color aïllat, però significatiu.
4) Ús de plantilla i aerosol.
5) Ubicació en un context obrer, perifèric dins de Bristol, amb vocació mobilitzadora.

IMATGE B.- *L.H.O.O.Q.*, de Marcel Duchamp:

1) *Ready-made modificat*: objecte industrial seriat, "trobat" i seleccionat per l'artista, on el concepte pren protagonisme.
2) Apropiació, a través de la reproducció a escala, de la imatge d'un dels símbols artístics per excel·lència. Obra descontextualitzada sobre la qual es produeix una intervenció, irreverent i provocadora, que la resignifica
3) Anti-estètica, anti-art, intervenció artística de caire conceptual.
4) Desafiament irònic de la tècnica i l'originalitat: provocació del mercat i dels valors burgesos.
5) Minimalisme, molt petita transformació.

IMATGE C.- *Flors sobre el cos,* d'Ana Mendieta:

1) Utilitza la integració del terra, de la natura en general i del cos nu de l'artista, com a mitjans o matèries creatives, per abordar la connexió íntima entre tot el que és matèria viva.
2) Remet a la simbologia pròpia del rituals funeraris (flors, inhumació, tomba...).
3) Estètica minimalista i directa, sense ornaments, ni artificis.
4) Acció efímera, que resta documentada pel material fotogràfic conservat.
5) Intervenció artística en el paisatge.

1.3

(0'75 punts)

IMATGE A.- Obra sorgida en el context de les tensions polítiques i els disturbis socials en Bristol, davant de les mobilitzacions i protestes promogudes pels moviments *okupes* o el moviment veïnal llibertari, així com també les manifestacions socials contra l'austericidi i la repressió social.

IMATGE B.- El Dadaisme trenca amb el concepte clàssic, sagrat o sublim de l'art, recolzant-se en la producció industrial moderna, els objectes de consum ordinaris, propis de la nova societat urbana i de consum. Se'ns comunica el rebuig tant les institucions com les jerarquies culturals i artístiques clàssiques, encara vigents enmig de la Gran Guerra

IMATGE C.- A partir de la dècada dels anys 60 es produeix una revifada de la conscienciació ecologista i s'assisteix al naixement de l'ambientalisme modern. Aquest darrer resulta impulsat pels moviments contraculturals, però també per iniciatives internacionals (p. ex., sorgiment de la WWF) i l'aparició d'obres influents com *Primavera Silenciosa*, de Rachel Carson, entre d'altres. Aquesta obra pot ser emmarcada també en el context dels moviments feministes dels anys setanta, així com de la lluita per l'alliberament sexual i de la reapropiació del cos per part de les dones.

Exercici 2

[2'5 punts]

2.1.

(0'50 punts)

L'abstracció com a via d'accés a allò real

2.2.

(1 punt)

Mondrian defensa el camí de l'abstracció com la única via possible cap a l'essència o la veritat artístiques, lluny de l'emmirallament il·lusori del paradigma de la mimesi. L'objectiu consisteix en poder accedir, mitjançat l'espiritualitat artística, a l'ordre absolut. En aquest procés, l'artista reivindica haver superat el marc, la idea del quadre com a falsa finestra, transformant-lo en quelcom real, un objecte autònom, que gràcies a la simplificació o purificació formal extrema, s'ha d'orientar cap a quelcom existent, construït arquitectònicament.

2.3.

(1 punt)

Aquesta obra il·lustra la cerca per part de Mondrian de l'exploració neoplasticista de les formes no particulars, no concretes, a través de la creixent estilització, simplificació i depuració visual, plàstica. Aquesta s'assoleix en virtut d'uns mitjans expressius estrictament restringits a l'ús dels colors primaris, les línies i els angles rectes, segons una disposició rigorosament geomètrica. L'obra comunica la idea d'un ordre absolut, objectiu, desempallegat del caos que presideix la natura, i de la subjectivitat on es troba confinat l'ésser humà.

Exercici 3

[2'5 punts]

3.1.

(0'50 punts)

Aquestes obres pertanyen a l'art conceptual desenvolupat en el marc de la postmodernitat, amb un biaix marcadament feminista, i mostren elements o aspectes estilemàtics propis seus, com ara:

1) Força comunicativa del *claim*, del missatge crític que s'adreça directa, interpel·lativa i provocadorament a l'espectador
2) Ús de tipografies simples, així com d'imatges icòniques, punyents.
3) Qüestionament de les estructures de poder així com dels mecanismes i les estratègies de representació pròpies del patriarcat
4) Composició minimalista, que mostra un disseny clar i directe, marcat pel contrast B/N, i la tipografia *sans serif*
5) Apropiació d'imatges publicitàries, resignificades, en el marc de propostes visuals directes, que contesten les construccions socials estereotipades.

3.2.

(1 punt)

L'obra més emblemàtica és l'A. Diverses justificacions:

1. Presenta uns dels aspectes clau de l'art feminista de la postmodernitat com es la denúncia de la percepció esbiaixada associada a una identitat no autèntica, imposada.
2. *Claim* crític, directe, recolzat sobre el motiu icònic del mirall trencat, que denuncia i desautoritza el sistema de representació imperant.
3. Subverteix les imatges estereotipades dels mitjans, fent-ne un ús agressiu d'aquestes, amb la voluntat d'interpel·lar a l'espectador.

3.3.

(1 punt)

L'obra B s'inscriu en l'art feminista promogut per la segona onada feminista, denunciant la cosificació i mercantilització del cos de la dona (una figura acèfala, anònima), així com l'alienació de la que ha estat estructural i sistèmicament objecte. Es pretén denunciar com s'ha vist tradicionalment desposseïda de voluntat i de capacitat d'agència, arribat al punt que el seu cos sigui explotat com un objecte deshumanitzat, mancat d'identitat pròpia i de pensament.

Exercici 4

[2'5 punts]

Com que els itineraris traçats poden ser ben diversos, només s'assenyalen alguns possibles punts de pas:

Són ben diversos els contextos o moviment artístics (com ara, el surrealisme, la pintura metafísica, l'accionisme, l'expressionisme abstracte, o – en la seva vessant europea- l'informalisme), on ha covat el tema de l'inconscient des de principis del passat segle XX. Dins seu s'han desenvolupat nombroses exploracions personals, en el marc de tècniques artístiques d'allò més diverses, que comprenen la pintura, l'escultura, diverses modalitats d'accions, on s'ha incidit sobre la dimensió onírica, irracional, pulsional de l'acte creatiu. Així, la influència de l'inconscient es manifesta mitjançant enfocaments o perspectives de natura ben diversa, on trobem alguns dels noms majors de l'art modern i contemporani com: Salvador Dalí, René Magritte, Joan Miró, Jackson Pollock, Antoni Tàpies, Yves Klein, Mark Rothko...